

SKEBY OG ØSTRUP SOGNE

KIRKEBLADET

oktober - november 2018, årg. 29 nr. 5

Formidlingshuset på Bogø / Foto: CMP

- **Formidlingshuset på Bogø**
- **Bibelen og morgenrøden**
- **Keld præst fylder 60 år**
- **Samtale med Birgit, Knud og Preben fra Bogø**

Målsætning: "Vi vil være en aktiv, lyttende og inddragende kirke"

Formidlingshuset på Bogø

På kirkebladets forside kan du se det nye formidlingshus på Bogø. Det ligger et par kilometer nord for Hessum i T-krydset mellem Trøjborggyden og Bogøvej.

I mange år var huset et hønsehus, men det er det ikke mere. Hønsene er sendt ud, og huset er i dag smukt renoveret. Det er især Birgit Haugsted fra Bogø, der er omtalt i den sidste artikel i dette blad, der har stået for renoveringen af huset samt for den udstilling, der fortæller en afgørende periode af egnens historie.

Formidlingshuset er i dag indrettet med smukt opsatte plancher, der i tekst og billeder fortæller historien om, hvordan landskabet omkring Bogø undergik en forvandling fra at være et ørige og til at være et kulturlandskab med store inddæmmede arealer.

Udstillingen handler blandt andet om den driftige ejer af Østrupgård, Elias Møller, der i 1818 gennemførte store digebyggerier, der

gjorde Bogø landfast, og som gjorde 607 hektar jord til landbrugsjord.

Den 9. juni i år blev formidlingshuset indviet. Det blev en dejlig indvielse med masser af mennesker og med taler og tak til Birgit og Knud Haugsted samt de øvrige frivillige bag huset samt til Nordfyns kommune, der har støttet projektet økonomisk.

Hvis du endnu ikke har besøgt formidlingshuset vil det være oplagt at gøre det, og efter et besøg tror jeg, at du være en hel del klogere på egnens historie.

Ved siden af formidlingshuset kan man se det tingsted, som beboerne på Bogø indviede for to år siden. Man kan også se de to stenhøje, der markerer inddæmningerne i 1818 samt det besøg, som kronprins Christian, (den senere Christian den 8.), aflagde, da han i 1818 besøgte inddæmningsarbejderne.

Keld B. Hansen

Kirkens hjemmeside:

På kirkens hjemmeside kan du se tidligere kirkeblade. Du kan også finde oplysninger om kristendommen, kirkens højtider, om vielse og dåb, om Østrup, Skeby og Gerskov kirke samt om de aktiviteter, der foregår i kirkerne og i Østrup præstegård. På hjemmesiden kan du også holde dig opdateret med hensyn til møder og andre arrangementer.

Der er altså mange gode grunde til at aflægge besøg på vores hjemmeside.

Adressen er:

www.oestrup-skeby-gerskov-kirker.dk

Kirkens facebookside:

På kirkens facebookside kommer jævnligt opslag om tider for meditation, livssamtaler, værkstedskirke og andre ting, der foregår i vore kirker. Der er også præsentation af lokale folk og for øjeblikket kan du finde en quiz på siden.

Facebookside adresse er: Østrup, Skeby og Gerskov kirke

Præsten er god at tale med

Ring til præsten, Keld B. Hansen,
på 23 47 41 44

- * hvis du har mistet dit job
- * hvis du har sygdom og død alt for tæt på
- * hvis du har svært ved at overskue livet
- * hvis der er nogen, der ikke behandler dig, som de burde
- * hvis der er andet, du er ked af

Præsten har tavshedspligt. Derfor er præsten god at tale med

MEDLEMMER AF Østrup-Skeby menighedsråd:

Birgit Vous (formand), Eva Esbech, Peter Rasmussen, Lene Hommelhof Bang, Steen Risum, Astrid Magnussen, Lars Larsen, Esther B. Sørensen, Sheryl Nielsen, Kaj Hovhave og Keld B. Hansen

Kalender

**2.
OKT**

**6.
NOV**

Frokostklubben for mænd tirsdag den 2. oktober og 6. november. Hver gang klokken 11–13

Den 2. oktober starter frokostklubben sin efterårssæson. Frokostklubben er altid den 1. tirsdag i måneden. Man tilmelder sig ikke på forhånd, men møder op med sin madpakke og 40 kr. på lommen. Vi giver os altid god tid til frokosten, og så får vi også et foredrag. Stedet er Østrup præstegård.

Foredraget den 2. oktober er ved Pia Valbæk, Silkeborg, der fortæller om sin vandring på Caminoen i Frankrig og Spanien.

Foredraget den 6. november er ved Jens Christian Chistensen, der har sejlet med Mærsk i 43 år. Titlen på hans foredrag er "Fra dæksdreng til kaptajn".

**11.
OKT**

**1.
NOV**

Værkstedskirken åbner igen

Her kan du og dine børn få en hyggelig tid med hinanden og sammen med andre fra lokalområdet. Samtidig slipper du for madlavning.

På lidt mere end to timer sker der 3 ting:

- 1) I kan spille spil og lege, og den magiske frugtautomat er åben. Det foregår fra klokken 17.00 i Riddersalen på Østruplund
- 2) Klokken 18.00 går vi over til en kort gudstjeneste i Østrup kirke, og kirken er kun oplyst med levende lys.
- 3) Vi spiser sammen i Riddersalen og er færdige klokken cirka 19.15.

Sted: Østruplund og Østrup kirke

Tid: 17.00 - 19.15

Tilmelding til spisning sker senest dagen før til Keld B. Hansen, 2347 4144 / kha@km.dk

KIRKEBLADETS REDAKTIONSGRUPPE

Keld B. Hansen, Lars Larsen, Sanne Timmermann, Tessa Gjødesen, Peter Kirkeby, Alexandra Lund-Tholander, Mikkel Koch Lund-Hansen og Carsten Michael Pedersen.

**22.
OKT**

**12.
NOV**

**26
NOV**

Livssamtaler

Hvis du gerne vil blive lidt klogere på livet, så var det måske værd at være med til en eller flere af livssamtalerne.

Samtidig er tiderne indrettet sådan, at du kan nå aftensmaden derhjemme inden og få noget ud af aftenen efter livssamtalerne.

Tid: 22. oktober, 12. november og 26. november. Hver gang klokken 19.00 - 20.30.

Sted: Østrup præstegård, Præstevejen 8, Østrup.

Se også for nye datoer på <https://www.oestrup-skeby-gerskov-kirker.dk>

**12.
OKT**

**26.
OKT**

**2.
NOV**

Meditation i Skeby kirke

Giv dig selv tid til eftertanke og få ro i sjælen gennem en halv times meditation.

Meditationen er lagt mellem klokken 16.30 og 17.00 så du kan nå at komme fra arbejde og oven i købet nå hjem til aftensmaden.

Tid: 16.30 - 17.00

Se også for nye datoer på <https://www.oestrup-skeby-gerskov-kirker.dk>

**25.
OKT**

**28.
NOV**

Menighedsrådsmøder for Østrup-Skeby menighedsråd 25. oktober og 28. november kl. 19.00

Alle menighedsrådsmøder er offentlige, og derfor er du velkommen til at kigge med, selv om du ikke er i menighedsrådet.

Sted: Østrup præstegård.

**4.
NOV**

Allehelgen

Søndag den 4. november kl. 16 og kl. 19.30: Alle helgens gudstjenester i hhv. Østrup og Gerskov kirke.

De døde mindes: Ved gudstjenesterne i Østrup og Gerskov kirker mindes vi dem, der i det forløbne år døde fra hhv. Skeby sogn og Østrup sogn. Dette gøres ved at navnene på de afdøde læses højt efterfulgt af en stilhed.

Bibelen og morgenrøden

Jeg hørte ord, som jeg ikke kunne komme væk fra...

Ved høstgudstjenesten for nylig læste Otto fra Rejseholdet (en gruppe på 20 frivillige, der hjælper til ved gudstjenesterne / red.) en tekst, som siden har rumlet lidt i mit hoved. Dels pga. dens indhold, men især pga. to ord, som jeg ikke kan komme væk fra. Teksten var Davids salme 139, der handler om Guds skærmende nærhed. I vers 9 til 10 hedder det: *"Låner jeg morgenrødens vinger og slår mig ned, hvor havet ender, så leder din hånd mig også dér, din højre hånd holder mig fast."*

Morgenrødens vinger – hvilken poetisk kraft og skønhed ligger der ikke i disse ord! Det kunne jeg godt tænke mig at forfølge lidt og se, om det forekommer andre steder i Bibelen.

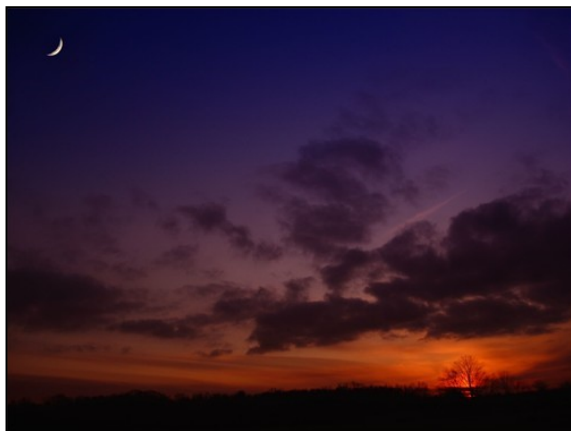
Skaberens magt over morgenrøden

Jobs bog er et mærkeligt skrift, der handler om den retfærdige Job, der bliver udsat for ufattelige lidelser. Han bliver opsøgt af 3 venner, der forsøger at overbevise ham om, at der må være en fornuftig forklaring på, at det er gået ham så tragisk, som tilfældet er.

Det vil Job imidlertid ikke høre på – og det vil Gud heller ikke. Han fejrer både Jobs klage og vennernes forklaringer til side og stiller så i kapitel 38 en lang række spørgsmål, hvor det første lyder: *"Hvor var du, da jeg grundlagde jorden? Fortæl det, hvis du har forstand til det."* Spørgsmålene har tilsyneladende alle den funktion, at de skal sætte forholdet mellem Gud og mennesket i perspektiv ved at appellere til menneskets ydmyghed. Mennesket er ikke Gud og har ikke overblik eller magt som Gud. Det udtrykkes lidt senere i kapitlet således: *"Har du nogen sinde beordret morgenenen frem, anvist morgenrøden dens plads?"*

Skaberens storhed, der bl.a. viser sig i magten over morgenrøden kommer også profeten Amos ind på et sted, hvor han skriver: *"For se, han, som dannede bjergene og skabte vinden og som kan fortælle et menneske, hvad det tænker, han, som gør morgenrøde til mørke, og som går hen over jordens høje, hans navn er Jahve, Hærskaers Gud."*

Som naturfænomen er det indlysende: Morgenrøden er Skaberens – ikke menneskets sag.

*"Hvor skulle jeg søge hen fra din ånd?
Hvor skulle jeg flygt hen fra dit ansigt?"*

*Stiger jeg op til himlen, er du dér,
lægger jeg mig i dødsriget, er du dér.*

*Låner jeg morgenrødens vinger
og slår mig ned, hvor havet ender,
så leder din hånd mig også der,
din højre hånd holder mig fast."*

Salme 139, 7-10

Så sikkert som morgenrøden

Morgenrøden er imidlertid ikke alene noget, der har med solens gang at gøre. Hos profeten Hoseas hedder det et sted: *Lad os kende Herren...han bryder frem så sikkert som morgenrøden.*

Morgenrøden - et billede på Jesu fødsel

Jeg kan naturligvis ikke vide det, men det kunne tænkes, at det er tanken herfra, der fik Grundtvig til at digte julesalmen: "Himlens morgenrøde" (nummer 101 i salmebogen). Her bliver ordet brugt som et billede på det under, som Jesu fødsel er. For ind i jordens mørke blev himlens lys født. *"Himlens morgenrøde, for levende og døde"* hedder det i vers 2. Her er der altså tale om, at morgenrøden bliver brugt som et billede på det, der lyser i Kristus – på det livs- og glædesfremkaldende forløsende lys fra himlen, der fødes på jorden for at bryde mørkets og dødens magt.

Gud ånder på mennesket med sollyset

Noget tilsvarende gør sig gældende i Jakob Knudsens "Se, nu stiger solen af havets skød." Her møder vi sollyset som en forløsende kraft fra Gud, der kalder det levende frem i mennesket. Med sollysets velsignende kraft sker der en nyskabelse, for i dette lys ånder Gud på mennesket med dets "mørke og sjæleve", så det igen bliver i stand til at "favne dagen". Som Gud i tidernes morgen åndede på Adam og gjorde ham levende, således ånder Gud nu skjult i morgensolen på mennesket, så det bliver lyslevende og når til en erkendelse af, hvad der gælder for menneskelivet: nemlig at vi dybest set lever af, at Gud sender sit lys.

Morgenrøden - et billede på kærlighed

Men morgenrøden er åbenbart ikke udelukkende Guds sag. I Salmernes bog kapitel 57 hedder det nemlig et sted: *"Mit hjerte er trygt, Gud...vågn op, min sjæl...jeg vil vække morgenrøden.* I Salme 108 finder vi en næsten identisk formulering, og det er derfor naturligt at spørge, hvad meningen kan være, når nu morgenrøden – som vi har set

– både som himmelsk fænomen og som billede tilsyneladende ellers alene er Guds sag.

En mulig forståelse finder vi måske hos profeten Esajas. Han lader et sted sit folk forstå, at Guds vilje ikke er, at de skal faste ved at hænge med hovedet som et siv og ligge i sæk og aske. Nej, får vi at vide, den faste Gud ønsker er den, der *"løser ondskabens lænker og sprænger ågets bånd, at sætte de undertrykte i frihed, og bryde hvert åg; ja, at du deler dit brød med den sultne, giver husly til hjemløse stakler, at du har klæder til den nøgne og ikke vender ryggen til dine egne. Da skal dit lys bryde frem som morgenrøden."*

Når man således gør kærlighedens gerninger, da skal ens lys bryde frem som morgenrøden. Da bliver der lys.

Og i et tidligere kapitel, hvor der tales om store trusler mod folket, og hvor nogle mener, at man da skal opsøge dødemanere og sandsigere – da protesterer profeten. For i stedet herfor *"skal den, der ingen morgenrøde ser, svare: 'Til belæring og til budskabet.'"*

Kan man ikke tage Esajas' ord til sig som en påmindelse om, at hvis morgenrøden er blevet skjult for os, hvis vi kun ser trusler og mørke i vores liv, da er der lys at hente i "belæringen og budskabet". Og det kan vi, der lever nu – i evangeliets tidsalder – forstå som den belæring og det budskab, der lyser i Kristus. Der er det lys, vi kan vende os modtagende imod – kærlighedsbudskabet og kærlighedsbelæringen. For ligesom vi er blevet elsket, skal vi gøre kærlighedsgerninger. Og ligesom vi er blevet tilgivet skal vi tilgive.

Når man hører budskabet, der kalder tro frem i en – tro, håb og kærlighed – "da skal dit lys bryde frem som morgenrøden." Ved tro, håb og kærlighed vækker man således morgenrøden over sit liv.

Keld præst fylder 60

Keld B. Hansen er præst. Han er vores præst, og jeg vil vove den påstand, at de fleste, der bor i vores sogn, kender ham... nu er det sådan, at lige om lidt, der fylder han 60 år!

I den anledning har jeg sat mig for at ville interviewe Keld om det at være præst/provst, om det at fylde 60 og om livet her på den anden side halvdel.

Jeg har derfor, en rigtig skøn efterårsdag i slutningen af september, inviteret mig selv hjem til Keld og Susanne. Det er en af de sidste dage, hvor det endnu er vejr til at sidde ude og nyde en god frokost, og det er præcis det vi gør. Ude bag præstegården i en solrig krog, hvor der er lunt og godt. Der er pølse, ost, hjemmedyrkede tomater, hjemmebagt brød, kaffe på kanden og masser af god snak.

Kelds snørklede vej til at blive præst

Det stod ikke skrevet i stjernerne at jeg skulle være præst. Ingen andre i min familie er præster eller har gået den teologiske vej.

Det var godt nok et kirkeligt hjem, jeg voksede op i, et hjem hvor troen betød noget, og hvor man havde troen med sig, men det var ikke ensbetydende med at søge præstevejen. Faktisk ville jeg gerne, som alle andre raske 9-årige drenge, være brandmand. Sådan noget går som regel over, og det gjorde det også for mig. Senere ville jeg være landmåler, ligesom min far, men en 14 dages praktikperiode satte en effektiv stopper for det ønske; det var godt nok for kedeligt.

I starten af min gymnasietid var jeg overbevist om, at jeg var matematiker, at det var den vej, jeg skulle gå, men det var heller ikke lige det, der greb mig, det rørte ikke noget i mig. Så ad snørklede og uforudsigelige omveje endte jeg på teologistudiet, og det var lige mig, fortæller Keld. Ikke at det nødvendigvis skulle ende med en præstegering, men det var en spændende verden at dykke ind i. Det at studere kristendommen og finde ud af, hvordan den er skruet sammen, det var spændende. Det var i øvrigt også en af de helt store udfordringer. Jeg ankom som færdig matematiker og skulle så lige lære de tre grundprog, græsk, latin

(den store latinprøve) og hebraisk næsten på en gang. Det var altså en hård start, men jeg stod det igennem, og så blev det for alvor spændende. At studere de gamle tekster og virkelig prøve at finde meningen, det synes jeg er spændende.

Det var først hen mod slutningen af mit teologistudie, at jeg faktisk fandt ud af, at jeg gerne ville være præst. Det er en forholdsvis hård overgang fra det at studere teologi, til det at være præst. Studiet er meget indadvendt, meget alene tid, hvor man analyserer tekster og virkelig er dybt begravet, og pludselig er man præst. Så er man også pludselig en offentlig person, som alle har en mening om og et næsten uhyggeligt klart defineret billede af. Det var en prøvelse. Jeg var og er dog oprigtig glad for, at det blev min vej og min gerning.

Præst med hud og hår

Når man taler med Keld og taler om det at være præst, kan man mærke passionen for hans embede. Man kan også mærke en passion for det at have gode dybe samtaler, hvor der er noget på spil. Keld er jo en lattermild person med en dejlig humor, og snakke som den her flyder bare skønt og længe.

Folk, der kommer hos Keld, ved, at Keld er god til at bage. Det er faktisk noget af det, der virkelig gør det godt at være en del af skribenthølet omkring kirkebladet: Kelds kager er formidable. Men Keld er ikke bager. Jeg er først og fremmest præst, siger Keld. Det er faktisk ret vigtigt for mig at pointere, at det er ikke sådan, at der er en anden Keld, inde under præsten Keld. Javel, jeg kan lide at løbe en tur en gang imellem, jeg kan lide at bage en kage, men det er ikke sådan, at fordi jeg løber en tur, eller fordi jeg bager en kage, så er jeg ikke længere præsten Keld. Det er jeg stadig.

Jeg er altid præsten og nu også provsten Keld, og det er også sådan jeg bliver modtaget rundt omkring, og det er sådan det skal være. Jeg tror ikke på, at jeg ville komme langt, hvis jeg hver søndag skulle forestille mig at være præsten Keld, uden virkeligt at være det. Jeg tror, at folk hurtigt ville opdage usandheden imellem præsten Keld og Keld, og det ville gøre det ikke-autentisk

Keld B. Hansen; Foto: CMP

det jeg laver, både overfor mig selv, men også overfor menigheden.

Kommer tæt på andre menneskers liv

Noget af det der gør mit arbejde så spændende er, at jeg jo kommer ind i folks liv på mange forskellige tidspunkter. Jeg er med til at markere vigtige punkter i folks livsbane, og det synes jeg er et privilegie. Jeg kan sidde til en begravelsessamtale og få fortalt ting, ingen andre nogensinde vil få at vide. Folk kommer også i andre anledninger til præsten og fortæller ting, de aldrig ville sige til noget andet menneske. Det tager jeg meget alvorligt, og det føler jeg mig også enormt privilegeret over, det er virkelig en gave. Jeg kunne faktisk ikke tænke mig noget andet job end det, jeg har, så det er nok godt nok jeg ikke blev brandmand alligevel.

Dejligt at blive udfordret

Selv om det for nogle der fylder 60 ville betyde, at så sættes tempoet lidt ned, sker det ikke rigtig for Keld. Jeg kan lide at engagere mig, jeg kan lide at sætte noget i gang og finde ud af hvor langt vi kan bringe det, det synes jeg er spændende. Jeg synes det er spændende med de ting der sker i lokalområdet, hvor vi kan være med til at påvirke vores hverdag og liv. Men mange af de ting

jeg i løbet af årene har startet op, har jeg også afsluttet igen, enten fordi søgningen ikke har været der, eller fordi al ting jo har sin tid og intet kan vare evigt, og så skal det jo slutte.

Nu er jeg så også blevet provst. Det har givet mig mange nye udfordringer, og det har været godt. Jeg kan godt lide at blive udfordret, siger Keld, og provstegerningen var lige det, der skulle til på det her tidspunkt i mit liv. Det var et godt boost for mig at blive provst. Det er godt at være med til at kunne dreje tingene i den retning, jeg kunne tænke mig, det skal gå. Det er en stor tilfredsstillelse.

Ophold i USA og Tanzania

Næsten hele Kelds arbejdsliv har været tilknyttet vores sogn. Kun afbrudt af 2 perioder, hvor han sammen med familien har prøvet kræfter med ophold i USA og Tanzania. Det er blevet til sammenlagt 30 år i vores sogn som præst. Keld har altså ret præcist, brugt halvdelen af sit liv på at passe på os og vores kirker.

De to udenlandsophold var for mig nogle meget interessante perioder i mit liv. Det at kunne arbejde sammen med andre kulturer

igennem længere tid, se og lære hvordan deres hverdag hænger sammen, hvordan de får tingene til at fungere, har virkelig bidraget positivt til mit liv. Det gi'r en særlig glæde at arbejde sammen om noget. At få lov til og mulighed for at synke ned i andre kulturer, er virkelig meget givende. Og så den omstændighed, at vi tog afsted sammen som familie var rigtig godt, og det er noget vi stadig er sammen om og som har betydning for os som familie.

Hvordan mon det er at blive 60?

Nu er det jo i anledning af Kelds 60-års fødselsdag, at jeg sidder her denne eftermiddag, så hvordan har du det med at blive 60, Keld?

Det er ikke noget jeg tænker på som sådan en milepæl, noget skelsættende. For mig er det mere anledningen til at invitere gode venner og familie til en stor fest, så det er det, vi vil gøre.

Der er stadig liv i mig, og jeg er næsten sikker på, at jeg kan danse med det meste af natten, så det har jeg tænkt mig at gøre. Jeg tænker selvfølgelig på, at nu er jeg tættere på afslutningen af mit liv, end jeg er på begyndelsen af det, så det er da også med

lidt vemod. Det er dog ikke fordi jeg fylder 60, at jeg tænker som sådan. Det er noget, der kommer til mig engang imellem. Det er også fordi, der stadig er en masse, jeg gerne vil nå, og der bliver til stadighed mindre tid til det. Det er også derfor, at det er nu, der skal festes, og det glæder jeg mig bare så meget til.

Klokken er blevet mange, og vi skal se, om vi kan få afsluttet den her samtale, men typisk for Keld, bliver jeg fulgt helt ud til enden af præstegårdsgunden, og vi er stadig ikke helt færdige med at snakke, men det bliver vi nok aldrig helt.

Fra undertegnede, men jeg tror det gælder for hele sognet, skal der lyde et kæmpestort tillykke med de 60 år til Keld præst.

Anekdoter og gode historier fra Bogø

Birgit og Knud Haugsted; Foto: CMP

I vores nystartede serie om skrøner, anekdoter og gode historier fra sognet, er jeg blevet inviteret til et besøg hos Birgit og Knud Haugsted på Bogø (hvor også Preben Dahl er tilstede), der bidrager med sublim hukommelse og gode historier.

Birgit har disket op med kage, kaffe, øl og vand, og det er allerede rigtig hyggeligt. Der er godt nok lidt undren over, hvad jeg dog tror de kan bidrage med, men der går altså ikke længe, inden de gode historier vælter frem. Det her er en veritabel skatkiste af levende lokalhistorie.

Snakken går om det at bo på Bogø og have boet på Bogø hele livet, som Preben og Knud har gjort. Faktisk kan de stort set datere sig tilbage til inddæmningsåret for præcis

200 år siden, og det er da også inddæmningen og dennes indflydelse på området, vi kommer til at tale mest om.

I 1972 skrev Louise Christensen (Datter af Bogøhus og født i 1904) sine erindringer meget præcist og meget detaljeret og med stor kærlighed til Bogø og de folk, der boede der. Derfor er der også nogle af hendes ord, der har fundet vej til den her artikel.

Inddæmning og oversvømmelse

Inddæmningen har som sagt 200 års jubilæum i år, og det var på den tid danmarkshistoriens største inddæmnings projekt. Bønderne fik mere jord at dyrke, og på Bogø dyrkede man forskellige kornsorter og alle de afgrøder, der skulle bruges i en husholdning på den tid. Det vil sige det gjorde man indtil 1921, hvor en stormflod gennembrød

Her ses, hvordan man opsætter aspargesbedene med runde tallerkenhjulpløve, efter egen produktion/opfindelse.

Der pløjes til aspargesbedet med 2 specialbyggede højre og venstre pløve monteret på en Farmall A traktor, årgang 1947.

Oversigtsbillede fra Bogø af aspargesbedene. Bag poplerne er Egensedybet.

diget og også det sikkerhedsdige, der lå bag selve diget. Sikkerhedsdiget var simpelthen blevet invaderet af vilde kaniner, og der var ikke meget styrke tilbage, så væk gled det. En halv meter flodbølge gled hen over markerne til Bogø, og Bogø var igen blevet en rigtig sø.

Der gik mange år, rigtig mange år, før skaderne på diget rigtig blev udbedret, der gik faktisk 28 år.

Aspargeseventyret på Bogø

Inddæmningsjorden ved Bogø var nu blevet saltmættet, og ingen almindelige afgrøder kunne rigtig gro på jorden, og alting var faktisk rigtig træls. Nu er Bogøanere jo vandt til at klare sig selv og opfindsomme er de osse. Asparges er jo oprindelig en strandplante, og strandplanter kan vel gro i salt jord. Efter kyndig bistand gik man i gang. Louises far og Bogøhus var de første. Det blev starten på et helt aspargeseventyr på Bogø. Det bredte sig nemlig, og efter en række år var stort set hele Bogø dækket af asparges.

Midlerne var små i de tider, til gengæld var opfindsomheden stor. Knud og Preben fortæller med stor entusiasme om den selvgjorte asparges traktor. En gammel traktor var gjort ekstra høj, så den kunne skræve hen over aspargesbedene og sætte jorden op i de høje bede, der er typiske aspargesbede. Vi havde monteret nogle store tallerkenhjulpløve på den høje traktor, som så skovlede jorden op omkring aspargesene. Her bliver jeg simpelthen nødt til at stoppe Knud og lige indskyde, at jeg ikke har det mindste begreb om, hvad han snakker om....."jeg kommer fra byen". Knud henter en lille stak billeder, der viser, hvordan dyret så ud. Foran den høje traktor kørte så en amerikansk Farmel A traktor med en specialfremstillet 4 plov og to skråstillede venstre og højre pløve, og det virkede.Igen er jeg sat ud af spillet, og Knud må igen ty til billedalbummet. Knud havde i øvrigt den store fornøjelse at gense sin gamle Farmel A traktor for nogle år siden, ved et besøg på et traktormuseum. Dejligt gensyn som han siger.

maskiner resulterede jo i en masse aspar-
ges. 1'er asparges og 2'er asparges og de
små suppeasparges, som alle skulle sorteres
så de kunne transporteres til GASA i Odense
og sælges. En ganske god forretning, for
asparges har til alle tider været en delikates-
se, så det gik fint på Bogø.

Det var også hårdt arbejde, og Louise fortæller i sine erindringer om døjet ved at skulle stikke de mange asparges, en efter en, uden at skade de øvrige skud, der var på vej op. Det var arbejde hver morgen og aften fra først i Maj og indtil Sankt Hans, Pinse og søndag iberegnet. Så er sæsonen slut, men når hele Bogø er dækket, er der også nok at gøre i de lange rækker.

Æbleplantage på Bogø

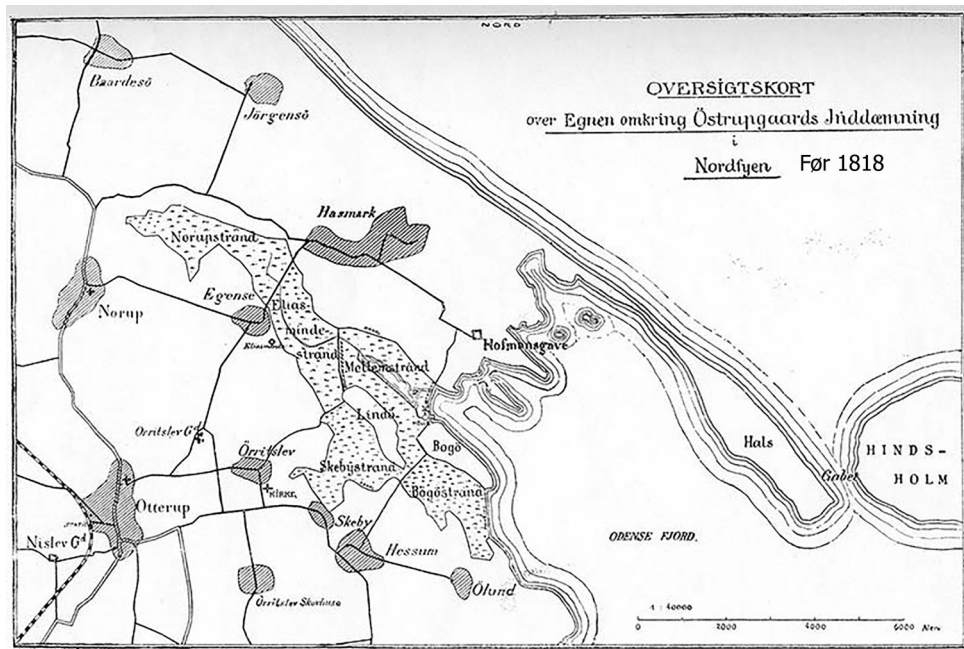
Hen over tid, kunne jorden på de inddæmmede arealer igen dyrkes med almindelige afgrøder, og i løbet af 50'erne var det slut med asparges på Bogø. Men så begyndte de med frugttræer, æbler helt præcist. Nu blev næsten hele Bogø til en stor frugtplantage. Mellem 100 og 120 tønderland var til sidst

plantet til, og det var et fantastisk syn i foråret, når alle træerne næsten samtidig sprang ud og stod i fuldt flor, smukt og fascinerende, og der er stadig masser af æbler på Bogø.

På Bogø har der været beboelse siden den tidlige stenalder, og som Knud indskyder, "når vi pløjede, så pløjede vi helt ned til stenalderen". Vi fandt de her sorte ringe fra ildsteder og masser af østersskaller. Af og til fandt vi også stenøkser. Knud henter et fantastisk eksemplar af en smukt forarbejdet stenøkse, næste uden fejl i. Øksen er fundet nede ved fjorden, for enden af hans og Birgits marker.

Man bor godt på Bogø!

16 husstande er der på Bogø, og man fornemmer, at der er et rigtig godt sammenthold på øen.... man får sådan en "her-kunne-jeg-dælme-godt-tænke-mig-at-bo" fornemmelse i maven. Både Knud, Preben og Birgit er i hvert fald fantastiske repræsentanter for øen, og fuld i maven og glad i låget siger jeg tak for i aften.

GUDSTJENESTER

I ØSTRUP, SKEBY OG GERSKOV KIRKER

OKTOBER

Søndag 7. oktober kl. 19.30

Østrup kirke

19. søndag efter trinitatis
Johannes 1,35 - 51
Hvor vigtig er mon Jesus?
Præst: Hans Otto Paludan

Torsdag 11. oktober 17.00 - 19.15

"Værkstedskirken" m. gudstjeneste

Kl. 18.00 i Østrup kirke

(se omtale side 3)

Søndag 14. oktober kl. 10.30

Gerskov kirke

20. søndag efter trinitatis
Mattæus 21, 28 - 44

Lignelsen om arbejderne i vingården
Præst: Keld B. Hansen

Søndag 21. oktober kl. 10.30

Østrup kirke

21. søndag efter trinitatis
Lukas 13, 1 - 9
Gud viser overbærenhed
Præst: Keld B. Hansen

Søndag 28. oktober kl. 10.30

Skeby kirke

22. søndag efter trinitatis
Mattæusevangeliet 18,1 - 14
"Bliv som børn" siger Jesus
Præst: Keld B. Hansen

NOVEMBER

Torsdag 1. november 17.00 - 19.15

"Værkstedskirken" m. gudstjeneste

Kl. 18.00 i Østrup kirke

(se omtale side 3)

Søndag den 4. november

Østrup kirke kl. 16.00

Gerskov kirke kl. 19.30

Alle helgens dag
Mattæusevangeliet 5, 13 - 16
Præst: Keld B. Hansen

Søndag 11. november kl. 10.30

Skeby kirke

24. søndag efter trinitatis
Johannesevangeliet 5, 17 - 29

Jesus taler om sig selv som frelseren
Præst: Keld B. Hansen

Søndag 18. november kl. 14.00

Østrup kirke

25. søndag efter trinitatis
Lukasevangeliet 17, 20 - 33
Om Guds rige
Præst: Anne Kathrine Refn Hauge

Søndag 25. november kl. 10.30

Gerskov kirke

Sidste søndag i kirkeåret
Mattæusevangeliet 11, 25 - 30
Der er hjælp at hente
Præst: Keld B. Hansen

Provst Keld B. Hansen, 23474144; **Graver ved Østrup, Skeby og Gerskov kirker:** Henning Madsen, 41263411; **Organist:** Niels Erik Clausen, 30556750.

NAVNE

Viede:

Thomas og Mia Højberg
Giselsson
Kenneth Henning Nielsen
og Louise Jane Frederiksen

Døde:

Mogens Brandt
Ruth Hansen
Leo Ruhoff
Erik Larsen

Kirkens hjemmeside: www.oestrup-skeby-gerskov-kirker.dk

Kirkens facebookside: Østrup, Skeby og Gerskov kirke

Skovløkke Lokalråds hjemmeside: www.skovloekken.dk

Kirkebladet er trykt på FSC certificeret papir, der støtter bæredygtigt skovbrug verden over.

Kirkebil: Ældre, der ikke kan befordre sig selv, og som gerne vil til gudstjeneste eller til møde i præstegården, er velkomne til at benytte sig af teletaxi ordningen. Udgiften for brug af teletaxi kan refunderes af kirkekassen.